

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1188/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Апелациони суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1527/19 од 24.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., Општина ..., изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1527/19 од 24.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 23051/16 од 10.11.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде права на једнаку заштиту права из члана 36. Устава Републике Србије исплати и то: сваком од тужилаца износ од по 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 10.11.2016. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа из става првог изреке пресуде, у износу од по 50.000,00 динара, сваком о тужилаца, па до траженог износа од по 200.000,00 динара, за сваког од тужилаца, а за износ од по још 150.000,00 динара сваком од тужилаца. Ставом трећим изреке, ослобођени су тужиоци обавезе плаћања судских такси. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 1527/19 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 23051/16 од 10.11.2016. године, у усвајајућем делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца, као неоснован, којим су тражили да им тужена на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на једнаку заштиту из члана 36. Устава Републике Србије исплати новчане износе од по 50.000,00 динара сваком од тужилаца, са законском затезном каматом од 10.11.2016. године па

до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/2018), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужбом од 27.07.2016. године, тужиоци су тражили да суд тужену обавезе да им на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на једнаку заштиту зајемченог чланом 36. Устава Републике Србије исплати износе од по 200.000,00 динара, са припадајућом каматом. Побијаним делом другостепене пресуде, тужбени захтев тужилаца је одбијен за износе од по 50.000,00 динара, на име накнаде нематеријалне штете, са припадајућом каматом.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Против одлуке другостепеног суда којом се окончава парница у поступку о споровима мале вредности, ревизија није дозвољена, сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су формални супарничари, па се вредност њихових потраживања не сабира, а вредност спора побијаног дела пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да ревизија тужилаца није дозвољена. Ревизија тужилаца није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, која прописује да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, пошто се наведена законска одредба не примењује у споровима мале вредности, будући да је посебном законском одредбом прописано да у споровима мале вредности ревизија, као ванредни правни лек, није дозвољена, па специјално правило искључује примену општег правила (члан 467. Закона о парничном поступку).

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић